

Kopukka 3/25

Kopukka

3/25

11.8.2025

Partiolippukunta Pitkäljärven Vaeltajien virallinen lehti

Päätoimittaja:

Martta Vaahteranoksa

Jutut:

Petrus Holm

Eljas Räisänen

Martta Vaahteranoksa

Kuvat:

Taneli Kotro

Sisu Kanerva

Martta Vaahteranoksa

Painos: 2-300 kpl

Painopaikka:

PitVan kolo

Ilmestyy: 4 kertaa vuodessa

Sisällysluettelo:

Pääkirjoitus	s.3
Uutiset & info	s.4
Syksyn tapahtumakalenteri	s. 5
Ämpäri 2025	s. 6
Kolot vuosien varrelta	s. 11
Inarilta melkein jäämereen	s. 15
Varainkeräyksen remonttiin	s. 18
Donin juttunurkka	s. 19
Sudoku	s. 21
Ristikko	s. 22
Likaiset ja syntiset	s. 23

PÄÄKIRJOITUS

Nyt on jälleen uusi kausi Laadukasta Partio toimintaa edessä, ja niin on edessäsi myös Kopukan uusi numero. Tähän asti kyseisen avii sin levikki on pysynyt valitettavan maltillisena, mutta tulevaisuudessa pyrimme siihen, että lehti päätyisi mahdollisimman monen lippukuntalaisen ja huoltajan, tai kenen tahansa asi oistamme kiinnostuneen luettavaksi.

Lippukuntalehden tarkoituksena oli alun perin toimia tärkeänä tiedotuskanavana ja tätä tehtävää pyrimme edelleen täyttämään. Nykyaikana kuitenkin sähköposti, WhatsApp ja somekanavat ovat monessa mielessä tehokkaampia kuvien ja tiedon levittämisen välineitä. Siksi Kopukka on muotoutunut ja muotoutuu

jatkuvasti erilaisiin muotoihin. Lehti tarjoaa formaatin pidemmille teksteille, lippukuntalaisten mielipiteille ja persoonalliselle kädenjäljelle. Somessa pitää näyttää hyvältä muille lippukunnille ja sähköpostit on hyvä pitää informatiivisina, mutta täällä pääsee kulkemaan pitkin pitkiä aasinsiltoja ja kokemaan lippukunnan ilmapiirin siinä kaikessa rosoisuudessaan, mitä se arjessakin on.

Tähän numeroon olen koonnut muun muassa juttuja kesän tapahtumista, tietoa syksyn toiminnasta, hyvää tietoa uuden, tai miksei vähän kokeneemmankin partiolaisen huoltajalle, sekä tietysti yleisön suosikin Donin jut tunurkan ja Likaiset ja syntiset palstan.

– Päätoimittaja Martta Vaahteranoksa

UUTISET & INFO

Uusi kausi pyörähtää jälleen käyntiin! Tulevien tapahtumien päivämäärät sivulla 5. Kokousajat löytyy nettisivuilta:
pitkajarvenvaeltajat.fi/toiminta/ryhmat

Kuten varmasti olette jo huomanneet, kolon katto remontti on edelleen täydessä vauhdissa ja se tietysti vaikuttaa viikkotoimintaan. Säiden ollessa edelleen hyvät, tulemme viettämään paljon aikaa ulkona. Muistuksena kaikille, että kolo on **työmaa-alue**, eikä suolten rajaamalle alueelle tai yläkertaan ole asiattomilla mitään asiaa!

Espoon Punasen ilmoittautuminen on auki elokuun loppuun saakka. Numero-Punkku kisataan syyskuun 13.–14. päivä. Kasaa oma vartio ja lähde kisaamaan Suomen suurimpaan PT-kisaan! Tarpojen valkoiseen sarjaan tarvitaan 4–6 jäsentä, samoajille 4 ja vaeltajille 3.
<https://ept.fi/punkku/ilmoittautuminen/>

Oletko SINÄ PitValaisen journalismin tulevaisuus?

Lähetä juttuja, kuvia mitä tahansa päätoimittajalle:

Martta Vaahteranoksa, p. 0456427172

Syksyn tapahtuma- kalenteri

Syksy on partiolaisen parasta aikaa, sillä paljon erilaisia tapahtumia löytyy kaiken ikäisille. Alla olevasta taulukosta näet kaikki tulevat lippukunnan tapahtumat. Alla olevien lisäksi kaikki ryhmät retkeilevät, siitä tarkemmat tiedot oman ryhmän johtajilta.

Su=sudenpennuille, Se=seikkailijoille, Ta=tarpojille, Sa=samoajille, Va=vaeltajille

Ajankohta	Tapahtuma
13.–14.9.	EPT:n partiotaitokisa Punkku: Ta, Sa, Va
20.–21.9.	Kammin syystalkoot: Sa, Va
5.10.	Pinkin järjestelyvuoro: Sa, Va
24.–26.10.	EPT:n samoajatapahtuma Vimma: Sa
11.-12.10.	SM-kisat: Ta, Sa, Va
25.10.	III-luokan riihitys: Se
31.10.–2.11.	Vartio-osaston syysretki: Se, Ta; Va
14.–16.11.	WJN-retki: Sa, Va
29.–30.11.	Sudenpentuosaston jouluretki: Su

ÄMPÄRI 2025

Vuoden odotetuin tapahtuma Ämpäri alkoi vihdoin maanantaina 28.7. Kyseessä oli siis Pitkäljärven Vaeltajien, Niipperin nuolihaukkojen ja Kalahaukkojen yhteinen kesäleiri. Leirinjohtajana toimi PitVan lpkj Eero, huollossa PitVan Eino ja Kalle, keittiöpäällikkönä KaHan Mia ja ohjelmavastaavana NiiNun Daniel.

Valmistelut leiriä varten oli aloitettu jo kauan aikaa sitten, mutta fyysisellä tasolla leiriä alettiin rakentaa kasaan lauantaina 26. päivä. Leiripaikka, Vaakaniemen leirialue Ylöjärvellä oli kaikille meille uusi tuttavuus. Vanhaan tuttuun Skutvikeniin verrattuna paikka oli hyvin erilainen. Leirialueella oli valmista infraa paljon, mm. keittokatos, sauna ja puuvaja. Raksattavaa oli silti paljon; erilaisia pöytiä,

telineitä, katoksia, sekä tietysti pressusauna. Leirinjohtajan arvion mukaan, kiinteä sauna ei riittäisi täyttämään koko leirin saunomistarpeita. Saunasta tuli hieno, kolmilauteinen ja kaksi kiuasta. KaHan keittiötiimikin uskaltautui muuttamaan illan jälkeen pressusaunaan ja palaute oli positiivista.

Kaikki saatiin raksattua ajallaan valmiiksi ja niin olimmekin reippaana busseja vastassa maanantaiaamuna.

Ohjelmaan kuului leirialueen tutustumista, telttojen rakentelua ja yhteisleikkejä.

Ensimmäisen kokonaisen leiripäivän ohjelmassa päästiin kiertämään vähän pienemmillä porukoilla erilaisia rasteja. Palautteen perusteella suosikeiksi nousi putkipommit, sekä rasvapalojen sammuttaminen.

Seuraavan, eli vesipäivään kuului erilaisia vesiaiheisia

ohjelmia, kuten uimista ja saunomista, vesiliukumäki, vesisotaa, tietovisa, sekä mutapaini. Vesipäivä jäi mieleen yhtenä leirin parhaista.

Sudenpentujen leiri huipentui supediskoon ja seuraavan päivän vierailupäivän jälkeen olikin jo aika lähteä kotiin. Sutareiden lähdettyä seikkailijat ja tarpojat lähtivät haikille. Haikki oli kahden yön ja noin 20 kilometrin mittainen tapahtuma, jossa 4–6 henkilön vartiot suorittivat rasteilla erilaisia tehtäviä ja yöpyivät laavuissa. Jokainen vartio pääsi haikin maaliin, mutta voittajaksi tällä kertaa nousi PitVan

tarpojavartio Lentävät ämpärit.

Haikilla tehtäviin kuului mm. ruoan valmistaminen, solmujen tekeminen, ensiapu, vesistön ylitys uiden ja lopuksi kiritaival paareja kantaen. ”Sutjakkaasti onnistunut tapahtuma”, kommentoi Kristian, toinen haikinjohtajista.

Koko leirin ajan säät hellivät ja hellettäkin saatiin. Haikin viimeisenä päivänä saimme kokea rajumman sadekuuron, mutta onneksi perillä odotti lämmin ruoka ja sauna, sekä kuivausteltta valmiina.

Kuvia leiristä löytyy osoitteesta pitva.kuvat.fi

PitVan samoajat ja tarpojat rakentamassa leiriporttia

Iltanuotio amfiteatterilla

Leirinjohtajan kasteleminen viimeisellä iltanuotiolla

Haikin ylitystehtävä

Sisu ja Paavali mutapainimassa

Kolot vuosien varrella

Petrus Holm

Jutussa käsitellään lippukunnan kolohistoriaa ja vaiheita jotka johtivat nykyisen kolon hankintaan.

Syksyllä 2021 olin pestityhjiössä kansainvälisen kulkutaudin peruttua Väiski 2020/2021 leirin, jonka toinen leirinjohdaja olin ollut. Kolmen vuoden intensiivisen leirintekemisen jälkimainingeissa pistin viestiä lippukunnanjohtajalle, josko löytyisi jotain kevyttä pikku puuhaa lippukunnassa. Valtteri mainitsi, että olisi hyvä, jos voisin auttaa kolotilanteen kanssa. Tässä juttusarjassa kerrotaan minhin tuo viestittely johti.

SEURAKUNAN KERHOTOIMINTA LAAKSOLAHDDESSA

Partiolippukunta Pitkäjärven vaeltajat on kokoontunut seurakuntatalon partiokolossa jo vuodesta 1963. Myös varhais-

Laaksolahden huvilayhdistyksen lehti 6.12.2000.

https://laaksolahti.fi/images/LHY_lehti_2000.pdf

Valotetaan hieman lippukunnan kolohistoriaa. PitVan edeltäjä Pitkäjärven Polkupojat oli kokoontunut vuodesta 1963 vanhassa Laaksolahden seurakuntatalossa, aluksi alakerrassa muutamassa huoneessa, joissa useat lukijoistakin ovat partiouransa aloittaneet.

2010-luvun alussa seurakunta siirsi toimintonsa “uuteen” seurakuntataloon, jota myös pienten kouluksi kutsutaan. Tämä oli lippukunnalle suotuisa kehityssuunta, koska saimme koko talon käyttöömmme. Negatiivisena lieveilmiönä varastotilan eksponentiaalinen kasvu johti holtittomaan rohuamukseen ja mm. Väiski 2014 purkuleiriltä keltettiin kololle aikamoinen kasa roinaa. Näitä vuosia voidaan pitää tilojen kannalta kulta-aikoina: ”oma”, seurakunnan kustantama rakennus, jossa oli paljon tilaa ja lippukunnalla vapaa pääsy ympäri vuorokauden. Huhut kertovat, että talon ylläpito maksoi seurakunnalle kymmeniä tuhansia vuodessa; melko merkittävä tuki yksittäiselle lippukunnalle.

2018 seurakunta päätti valitettavasti purkaa talon, jolloin lippukunta melko kiireellä selvitteli korvaavia kokoontumistiloja alueelta. Esimerkiksi Jupperin koulun tuleva uudisrakennus, Laaksonpesän päiväkotia (lopetti toimintansa 2018) sekä erinäiset liiketilat olivat selvityksessä mukana. Lopulta valinta kohdistui Lähderanta 3 asuinkiinteistön vuokratilaan. Tila oli aikansa hyvä, mutta kuten Valtteri kuvaili, “huonolla sijainnilla, liian pieni ja kalusto on aika huono”. Erityisesti kun aiempi seurakuntatalon paratiisi oli tuoreessa muistissa, olivat Lähderannan tilojen puutteet varsin selkeitä. Näin ollen 2021 aloitimme jälleen uuden kokoontumistilan etsinnän.

Vanha seurakuntatalo esihistoriallisena aikana.

<https://espoonperinneseura.net/sakraalitilat/index.php.141.html>

Partiotoiminnalle tyypillisesti, projektin alussa oli paljon intoa ja vähän suunnitelmia. Vastavalitun kolotoimikunnan voimin selvitettiin mm. JOY:n Tammenterhoa, Yhteistupaa (joka oli muuten tässä vaiheessa jo purettu...) sekä uudelleen erinäisiä vuokratiloja. Käytiinpä myös katsomassa 300 000€ omakotitaloa Riihikulmassa. Hankimme ylimääräiseltä vuosikokoukselta valtuudet ison lainan neuvottelemiseen, joka jälkikäteen arvioituna oli hätiköintiä, mutta toisaalta oli omiaan luomaan momentumia hankkeelle jäsenistössä. Riihikulman kohteessa olisi ollut mahdollista ostaa puolikas tontti puoleen hintaan, mutta nykyinen, sinänsä hyvä

rakennus olisi täytynyt purkaa. Päätimme jatkaa etsintöjä.

Samoihin aikoihin saimme selville, että Tammenterhon maavuokra on melko nimellinen. Säästetyn rahan kiulto silmissä lähestyimme keväällä 2022 kaupunkia vastaavan Y-tontin vuokraamiseksi. Y-tontit ovat yritys- ja yhdistystoiminnan käyttöön varattuja tontteja, joille rakennetaan esimerkiksi ruokakauppoja tai huoltoasemia. Yllätykseksemme kaupungin virkahenkilö tarjosi meille tontin sijaan “Lähderannan urheilupuistossa sijaitsevaa omakotitaloa” ostettavaksi. Koloprojektin ryhmässä kohdetta kommentitiin tuoreeltaan mm. näin:

- “Ois aika leija mesta” -JJ
- “Ei oo peräjupperissa mut muuten sijainti ihan täydellinen” -VV
- “Than hyvältä näyttää kyllä. Remontin tarpeessa varmasti” -PH

Kaupunki oli valmis myymään talon kunnostusvelvoitteella, siten että lippukunta vuokraisi samalla määrällään urheilupuiston tontista. Homman juju oli se, että urheilupuistossa sijaitsevaa taloa ei kaavoituksen vuoksi saa käyttää asuinkäytössä ja näin ollen myyminen yksityishenkilöille ei tullut kysymykseen. Toisaalta

kaupunki ei voinut purkaa tätä kulttuurihistoriallisesti merkittävää rakennusta. Lippukunnan toiminta sopisi luonteeltaan näihin raameihin todella hyvin. Olimme innoissamme!

Pitkällisen veivaamisen jälkeen saimme sovittua katselmuksen talolle 22.12.2022. Olimme edistäneet myös muita vaihtoehtoja, mutta jo tässä vaiheessa olimme henkisesti alkaneet kallistua tähän taloon, jos suurempia “pommeja” ei löytyisi. Katselmuksessa sisätiloihin saivat tutustua vain 3 henkilöä kaupungin vaatimuksesta. Tässä vaiheessa toimikunnan

Lähderrannan kolo 2021. Taustalla allekirjoittaneen vartionjohtaja Henkka edustamassa.

avuksi oli onneksi rekrytoitu Teemu arvioimaan talon kuntoa ja potentiaalia. Vuokralainen oli asunut rakennuksessa jo vuodesta 1966, mutta kaupungilla oli tavoitteena myydä kaikki pienkohteet pois taseesta pyörimästä. Tämän vuoksi tämäkin talo oli joutunut myyntilistalle, mikä oli meille hyvä uutinen.

Iso koluhuone 22.12.2022. Kuvasta poistettu aiempi asukas. Vasemmalla Teemu. “Petruksen ilme kertoo enemmän kuin tuhat sanaa” – Eero

Hetken pohdinnan jälkeen rakennus todettiin kehityskelpoiseksi ja lippukunnan hallitus teki talosta tarjouksen. 12.4.2023 kaupunki hyväksyi 4000 euron ostotarjouksen ja lippukunnan johtajisto juhlisti uuden kolon hankintaa välittömästi STF

Kebnekaisen ravintolassa. Kaupungin tuntien oli tiedossa kuitenkin lisää odotusta, koska aiempi vuokralainen piti saada muuttamaan ennen kauppohen tekoa.

Lopulta 7.9.2023 allekirjoitettiin paperit talosta ja jo samana päivänä EPU ja ESA ajettiin ikioman kolon pihaan. Teemun opastuksella aloitettiin remonttisuunnitelmien laadinta ja ns. ykkösvaiheessa päätettiin remontoida kolon alakerta käyttökelpoiseksi, jotta toiminta voisi alkaa siellä mahdollisimman pian. Neuvottelimme kaupungilta myös oikeuden käyttää huussia sekä aiemman vuokralaisen rakentamaa saunaa vuoden ajan: tuona aikana oli määrä rakentaa korvaavat saniteettitilat kolon sisälle. Tämä aikataulu tuli osoittautumaan varsin tiukaksi ja vielä tätä kirjoittaessakaan ei kololta vessaa löydy.

Tässä vaiheessa olimme autuaan tietämättömiä tulevan työmaan laajuudesta niin työ-, lupa-, sekä kustannusnäkökulmasta.

Remontista lisää juttua tulevaisuudessa. Tervetuloa talkoisiin 😊

INARILTA MELKEIN JÄÄME- REEN

Pitkäjärvi, kaunis järvi, Pitkäjärven Vaeltajat. Tällä kertaa nämä kauniit järvit päättivät lähteä toteuttamaan vaelluksen kutsumustaan ennennäkemättömällä tavalla. Järvet ovat lähellä sydäntä, Pitkäjärvi tietysti kaikista lähimpänä. Mutta en osannut aavistaakaan Transitsissa istuessani, kuinka läheisesti pääsisin tutustumaan erilaisiin vesistöihin matkallamme kohti Jäämerta.

Vaelluspäiviä koko reissulla oli kuusi, eli maastossa öitä nukuimme viisi. Lähtöä edeltävän yön nukuimme pitkän ajopäivän jälkeen jo tutuksi käyneellä Nellimin mökillä. Siitä virkeänä rantaan venekyydin luo. Venekytyi oli paikallinen turistiyritystä, jonka Nuutti oli bongannut jostain tuttujensa kautta. Hyvä herra jätti meidät Surnuvuonoon, josta oli määrä lähteä melomaan.

Lähtö ei sujunut täysin mutkattomasti, mutta muutaman paikatuksen reiän ja lounaan jälkeen pääsimme lähtemään. Tosiaan siis olimme nähneet nämä veneet ensimmäistä kertaa alle vuorokausi ennen melomisen aloittamista. Kaikki olivat kaksikoita, mutta onneksi vain yksi

vene oli oikeasti hyvä. Yksi, Alpaca nimellä tunnetuksi tullut ja surullisen kohtalon kokenut vene oli ilmeisesti tarkoitettu käytettäväksi niin, että ponttonin sisään laitetaan tavaroita ja sen jälkeen vasta täytetään. Varmaan ihan ok systeemi, mutta käytännössä ei tosiaankaan toimi. Varsinkin JOS melontavaelluksesta 50 % matkasta kulkee maakannaksia pitkin... Nojoo. Ei se Bombocraft ilmeisesti paljoa parempi ollut. Siinä aina rupeaa kylpyammeen kaltaisessa melontasennossa, puhjennut penkin päällä miettimään näitä vapaaehtoistoiminnan saloja. Mutta kyllä tällä reissulla oli myös hetkiä, jolloin muisti, miksi tätä tehdään. Miksi näille reissuille tulee aina uudestaan ja uudestaan lähdettyä mukaan.

Ensimmäinen päivä taittui aika mukavasti ja sääkin oli hyvä. Toisena päivänä pääsimmekin sitten kokeilemaan, miltä tuntuu istua kahdeksan tuntia sateessa kumiveneessä. Ei mitenkään erityisen mukavalta. Onneksi illalla sade hellitti ja suuren tervastulen äärellä sai

kuivattua kastuneita vaatteita ja kenkiä hyvin.

Sateisia päiviä ei lopulta ollut kertaakaan kahta peräkkäin, eli reissu säilyi siellä hyvän maun paremalla puolella.

Näin kerron reissun päällä kirjoittamassani vaelluspäiväkirjassa neljännessä vaelluspäivästä: ”... *Lounaalla rice & beans, mutta ilman sitä soosia ja tomaatilla. Oli hyvää ja Nuutti sai kaksi rautua. Muutkin koitti vailla tulosta. Loppupäivä oli mukavinta tähän asti. Revittiin huomisetkin melomiset. Nyt istutaan nuotiolla. Ruoka onnistui ainakin omalla kohdalla. Meillä siihen meni kanaa, riisiä, porkkanaa, keitto-
maustetta, kasvislientä,*

laakerinlehtiä, maustepippuria, sipulia ja tomaattipyreetä...”

Hienoimpia kokemuksia vaelluksella oli kaikki vaihtelevalla menestyksellä sujuneet koskenlaskut, ihaillut vesiputoukset, sekä toisiksi viimeisen päivän lounas hienolla hiekkarannalla.

Perinteiseen tapaan kirjoitan reissusta yksityiskohtaisemman selonteon päiväkirjan pohjalta, kunhan joudan. Silloin sen löytää nettisivuiltamme.

Lisää vaelluskertomuksia voi lukea nettisivuilta:

pitkajarvenvaeltajat.fi → uusimmat julkaisut

Viidennen vaelluspäivän lounaspaikka hienossa kelissä

Varainkeräys kolon remonttiin

Pitkäjärven Vaeltajat ry hankki vuonna 2023 oman kokoontumistilan, kolon, mikä on yhdistyksen historian suurin investointi. Vuosina 2023–2026 kolon remonttiin käytetään noin 80 000 €, kattaen mm. katon uusimiseen, LVI-töihin ja sisäpuolen kunnostukseen. Rahoitus koostuu pääasiassa jäsenmaksuista (n. 10 000 €/v), adventtikalenterimyynnistä, avustuksista ja lainasta. Taloudellinen kuormitus sijoittuu kuitenkin niin lyhyelle aikavälille, että lippukunnan taloustilanne ei sitä sellaisenaan kestä. Tavoitteena on saada remontti maksettua lopullisesti vuoteen 2029 mennessä.

Pyydämme tukeasi remonttiin. Jokainen euro käytetään suoraan remonttikuluihin, ja keräyksen toissijainen tarkoitus on lippukunnan toiminta.

Lahjoitusohjeet:

Tilinumero: FI70 7997 7994 0538 61

Saaja: Pitkäjärven Vaeltajat ry

Viesti: Lahjoitus kolon remonttiin

Keräysnumero: RA/2025/1062 (voimassa 11.11.2025 asti)

Yli 100 € lahjoittaneet yksityishenkilöt ja yli 250 € lahjoittaneet yritykset saavat nimensä kolon seinälle tulevaan metallilaattaan.

Lisätiedot:

Petrus Holm – 040 417 3435 – petrus@pitkajarvenvaeltajat.fi

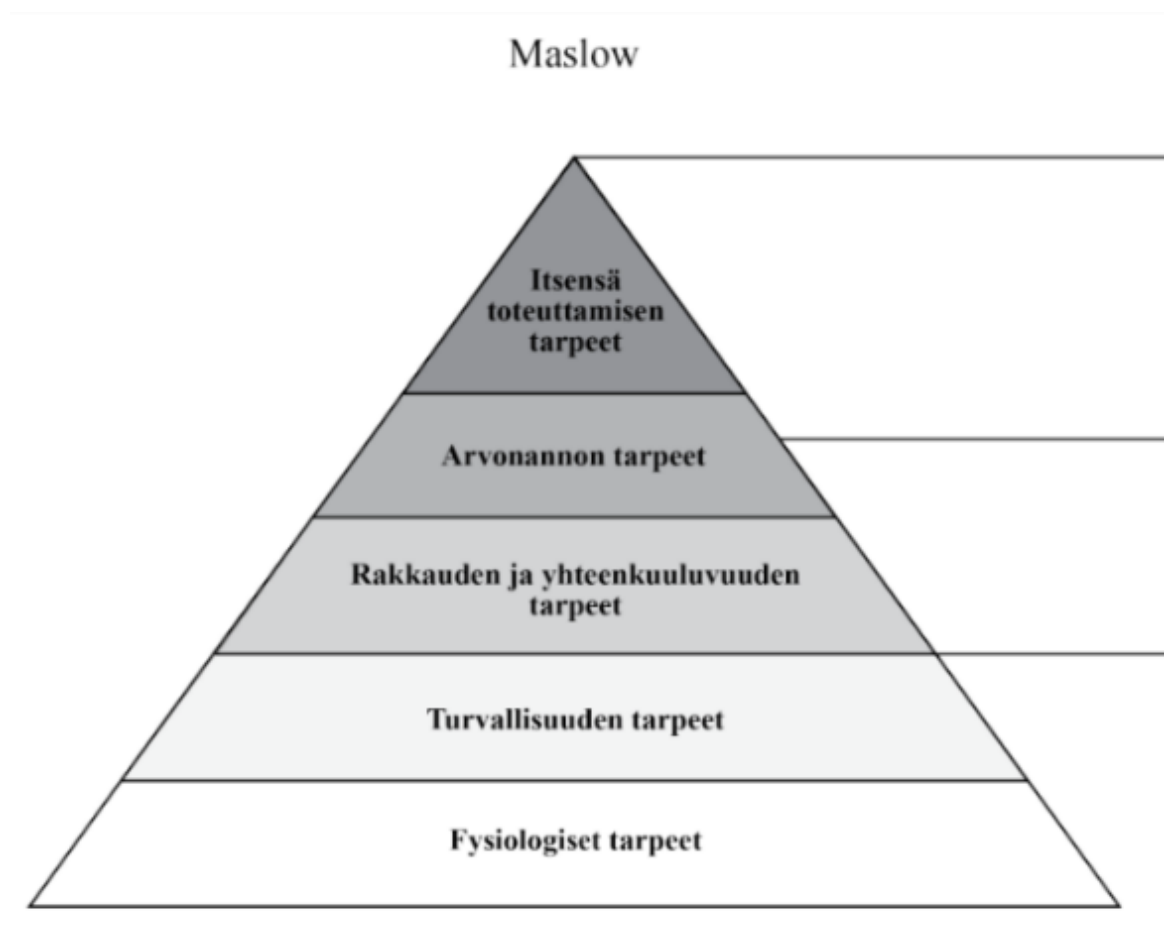
DONIN JUTTUNURKKA 3/25

Maslovin tarvehierarkia ja opiskelminen

Juttutyyppe – Ajatusoksennus

Kesä loppuu ja opiskelijat palaavat koulun penkille. On kiva taas nähdä vanhoja koulukavereita, mutta suurinta osaa ärsyttää palata kouluun. Kesätöitä tehneet ihmiset ovat iloisia, kun ei enää tarvitse tehdä töitä vaan voi opiskella.

Monelle kaava voi olla tuttu. Opiskeluaikoina toivoisi, että voisi vain tehdä pelkästään töitä. Silloin, kun on töissä, niin toivoisi pääsevän opiskelemaan. Pahin versio näistä on se, että tekee molempia samaan aikaan. Miksi aina se, mitä ei tule tehtyä kiehtoo.

Aika kuultaa monet muistot. Opiskelun aiheuttama stressi unohtuu töissä käyvälle ja töiden fyysisyys ja yksitoikkoisuus unohtuu opiskelijalle.

Me suomalaiset unohdamme, kuinka meillä on ilmainen koulutus ja me pidämme asiaa itsestäänselvyytenä. Muissa maissa koulutus maksaa tosi paljon ja osalla ei ole siihen varaa. Mutta miksi koulussa pitää käydä? Sitä Don miettii joka päivä. Opiskelu → tieto → Työ → Eläke → Kuolema. (Eläkettä ei tulla saamaan)

Maslow on joku äijä vuosien takaa, joka teki tällaisen kolmion ja täytti sen sanoilla. Kolmio on nimeltään Maslowin tarvehierarkia. Kolmion alapäässä näkyy ne mitä ihminen tarvitsee eniten pysyäkseen hengissä. Yläpäässä taas niitä, jota voi tarvita esimerkiksi mielekkääseen elämään.

Useimmilla Kopukan lukioista on ainakin alimmat kaksi puolisuunniteltua toteutettuna kolmiosta. Yhteiskuuluvuutta voi tuntea monesta asiasta, kunhan mielikuvitusta riittää. Rakkautta tunnetaan,

jos tunnetaan. Joko sinulla on se kumppani tai perhe, joka rakastaa sinua tai sitten he eivät rakasta sinua. Jokainen voi itse määritellä täyttyykö kolmas kohta kolmiosta omassa elämässään. Arvonannon tarpeet (ei mitään hajua mitä se tarkoittaa, voitte googlata). Viimeinen osa kolmiota on itsensä toteuttaminen. Sitä sitten jokainen omalla tavallaan tekee tai on tekemättä. Mihin väliin opiskelu työnnetään? Mihin sinä laittaisit sen?

Opiskelu on iso osa nuoren Kopukan lukijan elämää. Heti sen jälkeen, kun on kasvettu noin 7-vuotiaaksi, työnnetään lapsi kouluun. Peruskoulun jälkeen lukioon tai amikseen. Sieltä mahdollisesti korkeakouluun ja sieltä sitten T*ihin. Yhteiskunta toivoo siis noin 17-vuoden opiskelujaksoa ihmiselle. Se on aika paljon, varsinkin jos mitään ei jää päähän. Muistakaa se, että arvosana ei määritä ihmistä. Omat taitosi ja osaamisesi ovat arvokkaampia, joten käyttäkää niitä, kun teillä on mahdollisuus. Partio antaa mahdollisuuksia oppia asioita, joten olkaa avoimia oppimiselle.

– Don

SUDOKU

8		4	3	1	6	2		
2	7		5	9			6	
	9	6					4	1
					9		7	
9	6		7					
7		8			5	9	3	
		7		5		6		9
6	8	9	2		7	3	1	5
	3		9		8	7		

Ratkaisu löytyy kolon ilmoitustaululta!

VAAKAAN

3 kerran viikossa

5 kololla

6 kokoontumispaikka

7 sudarijohtaja

9 kuoppainen

13 vartsut ja sudarit

14 kaulassa

15 ikäkauden alussa

16 LPKJ

17 tarpoja

ALAS

1 ämpäri

2 samoajat ja vaeltajat

3 Kammin varasto

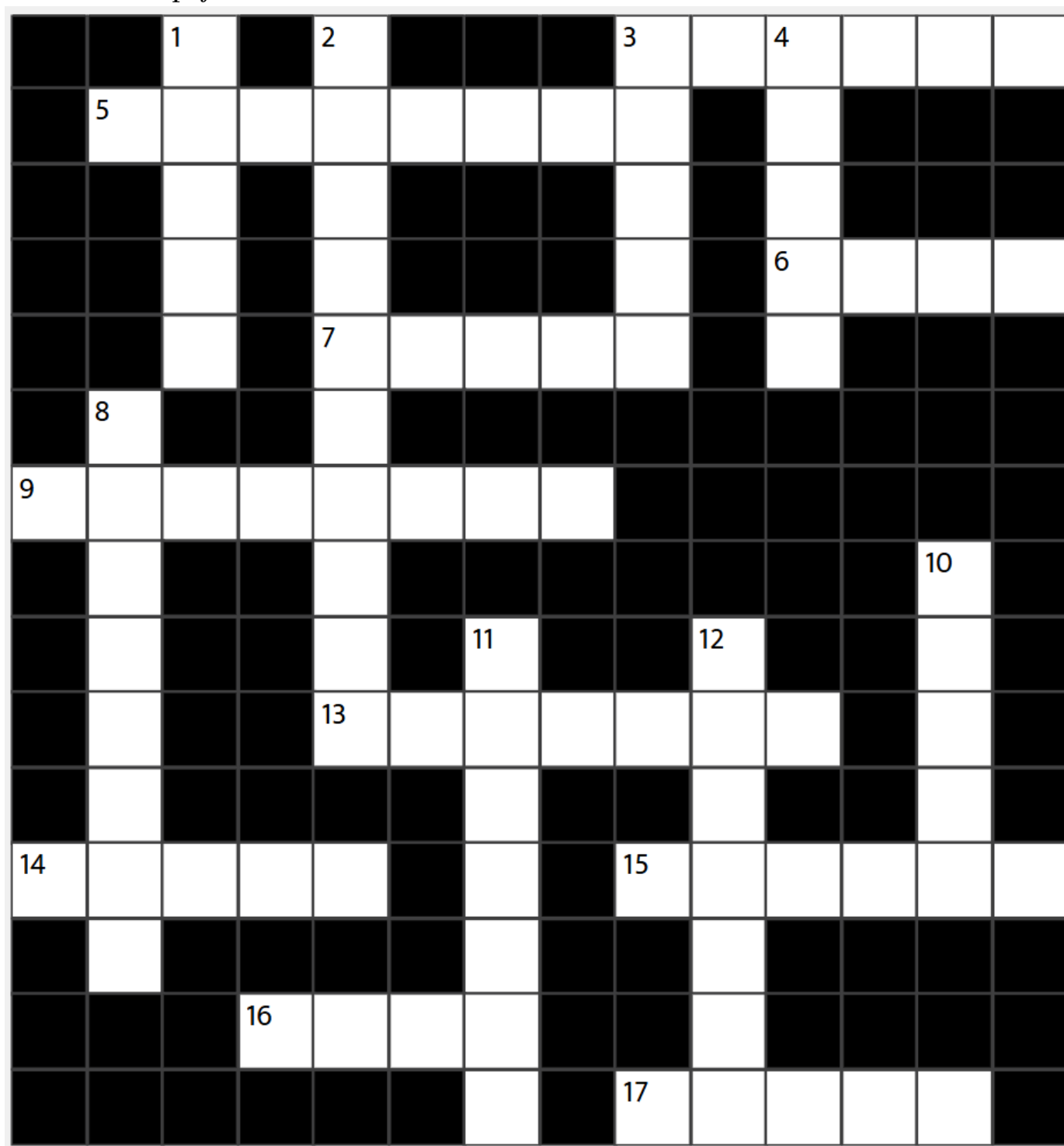
4 naapuri lpk

8 päättävä elin

10 salkoon

11 minne kaikki johtajat tulee

12 lehti

likaiset ja syntiset

Huhujen mukaan keittiön ja huollon tiivis yhteistyö ei tule jäämään Ämpärille.

Erästä lähinaapureillemme merkittävää juhlaa vietettiin viime viikonloppuna huhujen mukaan hyvinkin kosteissa tunnelmissa. Eräät PitVa:tkin pääsivät osaksi näitä karkeiloita. Kirjoitusketkellä työnjohtajaa odotetaan edelleen saapuvaksi.

Tätä saagaa olemme iloksemme ja kauhuksemme saaneet seurata jo vuosia. Kolmen kuukauden maagista rajaa ei ole (vielä) saavutettu, mutta hotelliöitä ja ikeareissuja kuitenkin

Lippukunnan villeimmät huhut ja syntisimmät juorut voi toimittaa päätoimittajalle anonyymisti tai miten vaan p. 0456427172 tai martta.vaahteranoksa@pitkajarvenvaeltajat.fi tai lapulla päätoimittajan laatikkoon kololle.

”...Näin emeritus kalustonhoitajana tein just niin miten mua vituttaa et ihmiset tekee...”

Mitä kävikään tursaan kaatajaisissa erään menneen tähden ja suosikkijohtajan välillä: ”ihan ok mut viimeks ku olin leirin kaatajaisissa b...”

Huhujen mukaan kaksi kaverusta ovat löytäneet heilat samasta PitVa -suvusta

Olemme koko kevään saaneet seurata kahden johtajiston kuuluisan sinkkumiehen lähenymistä. Aika tiiviit tunnelmat

Matkalla minne vaan

Instagram: @pitvaeltajat
Facebook: Pitkjärven Vaelajat
Nettisivut: pitkajarvenvaeltajat.fi